

Reactie Vereniging Nederlandse Chemische Industrie

Het geschetste beeld herkennen wij niet. Graag lichten we toe waarom niet:

Vorraadadministratie

Bedrijven waar gevaarlijke stoffen opgeslagen zijn (ongeacht BRZO/niet BRZO) dienen op basis van (veelal) PGS richtlijnen actuele informatie over de opgeslagen stoffen beschikbaar te hebben, die ter beschikking gesteld kan worden bij o.a. incidentbestrijding aan de hulpverlening/brandweer/veiligheidsregio, zodat inzicht is in de aard van de opgeslagen stoffen. Met andere woorden alle bedrijven hebben de verplichting vanuit BRZO of PGS een voorraadadministratie bij te houden. De overheid ziet graag dat deze op de kilogram nauwkeurig is, maar dat is niet altijd mogelijk. Maar ook is het voor de brandweer niet relevant. De brandweer treedt echt niet anders op bij een brand waar een voorraad is van 10.000 kg of 12.000 kg. De VNCI ziet dat de overheid de voorraadadministratie in de praktijk tot een doel in plaats van een middel om een juiste inzet te plegen bij een calamiteit. Daarmee wordt het doel van de stoffenlijst uit het oog verloren.

Bluswater

Het is van belang om de juiste bestrijdingsstrategie te bepalen om zodoende schade aan milieu zoveel mogelijk te voorkomen. Dit kan soms betekenen dat bij een brand van een opslagplaats voor gevaarlijke stoffen beter “gecontroleerd uit te laten brand” in plaats van blussen. Hiermee wordt voorkomen dat het verontreinigd bluswater eventueel het oppervlaktewater kan verontreinigen. De lessen dat met zo weinig mogelijk water moet worden geblust, is onder meer getrokken n.a.v. de branden, zoals Chemie-Pack. In eerste instantie is het zaak deze uit te laten branden en dan vervolgens (indien noodzakelijk) op het juiste moment met schuim te blussen. Indien er te snel wordt gestart met blussen met water ontstaat er kans op vervuiling omdat bluswater met restanten van chemische stoffen wegspoelen. Het is daarom van belang dat de ook de publieke brandweer geregeld oefent met de bedrijven en aanvalsplannen opstelt. Dit voorkomt dat er ad-hoc beslissingen genomen worden en daardoor te veel water wordt gebruikt. Bij een incident is de

Veiligheidsregio in de lead voor de bestrijding. In hun draaiboeken ligt vast dat zij ook de waterkwaliteitsbeheerder informeren indien er schade aan het oppervlaktewater of aan de ontvangende rioolwaterzuiveringsinstallaties dreigt. Aandacht voor de milieurisico's bij de bestrijding van incidenten kan zeker nog worden verbeterd, volgens de VNCI.

De VNCI is verheugd om te constateren dat een gecontroleerd uitbrandscenario steeds onderdeel is van de "bestrijdingsstrategie" van de brandweer. Ook ondersteunt de VNCI het landelijke platform Industriële incidentenbestrijding binnen Brandweer Nederland, die er naar streeft om de bestrijding van incidenten te verbeteren. Industriële brandbestrijding is een vak apart is, waarbij gezamenlijke samenwerking bij voorbereiding en oefening zeer belangrijk is. De VNCI vraagt zich af of de verschillende veiligheidsregio's wel voldoende geëquipeerd en getraind zijn voor Industriële brandbestrijding en of de interne richtlijnen op dit gebied binnen de brandweer toereikend zijn en ook worden toegepast.

Waterkwaliteitsbeheerder

Bij directe lozing op oppervlaktewater is de waterkwaliteitsbeheerder doorgaans het bevoegd gezag voor de vergunningverlening. Voor lozing op rijkswater is dit Rijkswaterstaat. In de vergunningverlening is het staande praktijk dat het risico op onvoorziene lozingen wordt beschouwd voordat een vergunning wordt verleend. Hierover bestaat zelfs een zogenaamde CIW nota (Commissie Integraal Waterbeheer) "Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen" uit 2000 die nog altijd gehanteerd dient te worden bij vergunningverlening. In lozingsvergunningen worden doorgaans voorschriften opgenomen die verplichten tot het bijhouden van een actuele stoffenlijst en over het tijdig informeren van de waterkwaliteitsbeheerder in geval van een calamiteit. Wel is opvallende dat het eerder genoemde beleidsdocument alweer uit 2000 dateert. De wetgeving is sindsdien ingrijpend gewijzigd (Waterwet in plaats van de Wvo, komt Wabo, Activiteitenbesluit). De waterkwaliteitsbeheerders hebben desondanks hun 17 jaar oude beleidsdocument niet aangepast.

Voor zover het indirecte lozingen betreft (lozingen die via de riolering

naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie worden geleid) is de waterkwaliteitsbeheerder, die doorgaans de beheerder van de rioolwaterzuiveringsinstallatie is, wettelijke adviseur bij de Wabovergunningverlening. Ook hier kan de waterkwaliteitsbeheerder zijn adviesrol gebruiken om te borgen dat zijn tijdig worden geïnformeerd over welke stoffen liggen opgeslagen.

Ergo de waterkwaliteitsbeheerders hebben meer dan voldoende instrumenten in handen om op de hoogte te kunnen zijn.

Naleving

Hoe het gesteld is met de naleving bij de hierover genoemde categorie niet BRZO bedrijven heeft de VNCl geen zicht. Wel heeft de Veiligheidsregio in 2015 een thema onderzoek uitgevoerd bij 281 BRZO bedrijven (zowel hoog- en laagdrempelig, zie openbaar rapport Staat van de Veiligheid 2016). Dit onderzoek richtte zich op:

- Beschikbare blus- en koelwatercapaciteit
- In vergunning/aanwijzing voorgeschreven capaciteit en opvang
- Onderhoud blusvoorzieningen
- Beschikbare bluswateropvang
- Wijze van bluswaterafvoer

Op basis van de uitgevoerde themacontrole zijn de volgende conclusies getrokken (op hoofdlijnen) bij de gecontroleerde BRZO bedrijven, die veelal een positieve naleving laten zien:

- Bij een groot merendeel van de bedrijven was voldoende bluswatercapaciteit beschikbaar.
- Bij een groot merendeel van de bedrijven was voldoende bluswater druk beschikbaar.
- Onderhoud aan blus- en koelwatersystemen is tijdig.
- Bij de meeste bedrijven is bluswateropvang (met de juiste capaciteit) aangetroffen.